Ч. 147 (13.692). Львів, четвер 7. червня 1934. Poсztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор прий-має від 11—12 год. перед-полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічне 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голянії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Посуха на Україні закінчена — на телефонічне замовлення.

НЮ ЙОРК, 14. травня. (Вл. кор.) Ледви появилися перші вісти про велику посуху на Україні, прислані до Америки кореспондентами тутешніх ґазет, а вже, наче на замовлення, покінчилася посуха і минула небезпека нового голоду. Герольд Деннi, московський кореспондент ґазети „Ню Йорк Таймс" прислав до вчорашнього (недільного) видання своєї ґазети каблеґраму, в якій каже, що з України наспіли телефонічні депеші, що в цілій хлібодайній околиці, отже на Україні, над Волгою і на Кавказі, була велика туча з дощем і громами, яка покінчила відразу посуху. З цього приводу між урядовцями Радянщини — каже Денні — настала велика радість, бо тепер, мовляв, вигляди на жнива знамениті і Радянщина перейде крізу без потрясень.

Розвязали Товариство „Сокіл" у Тяпчі.

Повітовий староста в Долині рішенням з дня 18. травня ц. р. розвязав т-во „Сокіл" у Тяпчі на основі статті 16 розпорядку президента про товариства, бо, мовляв, т-во вело протистатутову діяльність. В мотивах староста каже, що т-во „Сокіл" у Тяпчі не підготовляло членів до протипожежної акції, не мало ніякого приладдя до гашення вогню та інших стихійних нещасть. Крім того члени його виконували, мовляв, вправи, єднаючи в товаристві руханкові і спортові цілі з політичними.

Рішення старости негайно виконано, не ждучи на його правосильність.

В. Британія відмовилася платити воєнний довг.

ЛЬОНДОН, 5. 6. ПАТ. Амбасадор В. Британії передав у Вашинґтоні ноту свого уряду державному секретареві Гуллові. Уряд В. Британії каже, що має дві можливости: заплатити дві попередні рати та теперішню рату, платну 15. червня ц. р. у квоті 262 міліонів долярів або взагалі не платити і змінити умову про сплату воєнних довгів. Заплата довгу Злученим Державам приневолила би В. Британію домагатися заплати воєнних довгів від своїх довжників. Це довело би до таких міжнародніх умовин, які іствували перед світовою господарською скрутою і які саме довели до страшної скрути. Уряд не відмовляється від своїх воєнних довгів і буде переговорювати, як тільки през. Рузвельт започаткує переговори. Уряд В. Британії запевняє, що заплата такої великої квоти в дні 15. червня ц. р. дуже обнизила би вартість фунта штерлінґа. Уряд задумував доконати символічної заплати і приступити до переговорів. Одначе рішення конґресу виявило, що през. Рузвельт не зможе скласти відповідної заяви в справі воєнних довгів. І тому уряд здержує дальшу сплату воєнного довгу.

„Ню Йорк Таймс" повідомляє, що щойно тепер буде можна зліквідувати воєнні довги. Нота британського уряду очистила атмосферу.

Совіти купують поживу за кордоном.

Льондонський „Таймс" з дня 30. м. м. повідомляє, що Совіти заключили з австралійськими й арґентинськими доставцями збіжа контракт про негайну доставу більшої скількости пшениці для Совітів. Перші пароплави вже ладують. Пшениця призначена в першу чергу для Владивостоку.

Рівночасно англійські торговельні круги подають до відома, що Совіти закупили у Великій Британії 70 тисяч барилок оселедців.

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego [illegible]ąd okręgowy Wydział VI. I. karny we Lwowie, w składzie [illegible] S. O. T. Będaszewski, jako przewodniczący, S. O. M. Młynar[illegible] i S. O. D-r P. Laskowski, jako głosujący w sprawie konfiskaty Nr. 137 czasopisma pt. „Dilo" z daty Lwów, dnia [illegible] maja 1934 do Sygn. VI. I. Pr. 271/34, na posiedzeniu niejawnem w dniu 30. maja 1934 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie, postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 25. maja 1934 przez Starostwo grodzkie we Lwowie, konfiskatę czasopisma pt. „Dilo" Nr. 137 z daty Lwów, dnia 25. maja 1934, zawierającego) w artykule pt.: „Jak to bulo u Zbaraszczyni" w ustępie od słów: „pro Hnylyci" .. do słów „ne mohlo buty", znamiona występku z art. 1?7 i 170 k. k., zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl §. 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17/12 1862. Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu tendencyjne i fałszywe przedstawienie przebiegu zajścia w powiecie zbarazkim, które mogą wywołać niepokój publiczny. Według §. §. 487, 489, 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: T. Będaszewski w. r. Protokulant: Polański w. r. Za zgodność: J. Warzoszczak o. kanc.

Хто кого хоче розброїти і нащо?

Женева, 31. травня 1934.

Конференція „розброєння", що зійшлась 29. ц. м. в Женеві, давно вже не заслуговує на цю назву. Не можна її назвати також конференцією для обмеження зброєнь; це властиво досить безвалійні сходини для боротьби проти нестримного зросту зброєнь.

По промовах Гендерсона, Літвінова, Саймона і Барту можна вже бачити, що поважних виглядів на успіх конференція не має. Досить влучний є осуд „Пополо д'Італія", який пише: „Дискусії з вітірка не дають ніякої надії на близьке розвязання проблеми. Бракує пропозицій, які малиб безпосередню практичну вартість. Здається, що намагаються урятувати конференцію покликаючись на те, що треба обговорити справу забезпечення".

Але загрозливим для конференції є властиво не так брак практичних пропозицій, які могли би приняти великі держави, як самий дух, що панує за ній. Змагання Гендерсона та сера Джона Саймона збудувати міст між Францією та Німеччиною розбиваються об рішучий спротив представника Франції та просто провокаційну тактику Літвінова.

Літвінов цього разу загнався. Його промова викликала у кількох швайцарських денниках досить ріжного напрямку іронічну замітку, що так як Літвінов у справі Франції міг би промовляти і сам Барту. Завдання Літвінова було справді досить невдячне; він мусів сказати проти Німеччини все те, що Барту вважав для самого себе не зовсім пристойним. Позатим московський делеґат міг цілком щиро жадати забезпечення від Німеччини, потрібного для Москви без порівнання більше ніж для Франції.

На нещастя для пана Літвінова в Женеві істнує ще незалежна преса, досить добре поін-

формована про дійсні мотиви московської „миролюбности“. На його демагогічне жадання цілковитого розброєння „Журналь де Женев“ цілком слушно зазначує, що „колиб його пропозицію приняли, то це довело би нехибно до совітської гегемонії у світі, бо комуністичні партії виплекані та озброєні Москвою по всіх краях завели би всюди диктатуру пролетаріяту... Саме Совіти витворили інтернаціональні умовини, які роблять цілковите розброєння утопією. І саме тому можуть вони його пропонувати безкарно“.

Про дійсну ролю п. Літвінова „Ж. д. Ж.“ пише далі: „У всякім разі можна сказати, що його декларація була пересіяна ворожими натяками проти Німеччини та Японії в такій мірі, що можна запитати себе, чи не була вона нарочито урядженою провокацією. Переводячи її він намагався поглибити провалля між Францією та Німеччиною. Чи це справді служить справі миру, обороною якого він хвалиться? Але чи не відповідає це інструкціям Кагановича, який заявив на останнім конгресі всесоюзної комуністичної партії, що завданням московської дипльоматії є затроювати відносини між капіталістичними державами, бо суперечки між ними творять основу забезпеки Совітів“.

На той уступ у промові Літвінова, де він натякає на деякі держави, що „в цілях своєї національної політики урядкують ворожі виступи на території сусідніх держав“, „Ж. д. Ж.“ питає: „про які країни говорить Літвінов, про Манджурію, Грузію чи Вірменію?“, хоч і знає очевидно, що підступні натяки московського делеґата звернені проти Німеччини та її здогадної політики супроти прибалтійських держав та України.

Це не свідчить про великий дипльоматичний хист Літвінова, коли він так незручно використовує конференцію розброєння для обрахунків Москви з Німеччиною. Щоб дати цілком належну оцінку цим „пацифістичним“ виступам Літвінова, варто згадати протест більшовицького „полпреда“ Бессонова в Берліні проти „протисовітських виступів“ райхсканцлера Гітлера на Конгресі праці. Бессонов заявив, що незгідні з дійсністю заяви Гітлера про господарський розвиток та господарське становище СССР це втручання у внутрішні справи СССР, та що своєю заявою про міліони, які ніби вмерли з голоду, Гітлер станув на чолі протисовітської кампанії, веденої в Німеччині.“ („Ізв“. 20. 5. 1934.).

Про відповідь уряду Німеччини нема покищо ніякого повідомлення ані в більшовицькій ані в европейській пресі. Можливе, що протест Бессонова у Німеччині просто знехтували. За Бессонова меститься у Женеві Літвінов, але йому буде тяжко заперечити жахливу голодову катастрофу в Україні та в деяких інших частинах СССР.

Всі божевільні зброєння СССР це постійна загроза европейського миру.

„Пан Літвінов — гуморист“, пише „Журналь де Женев“, а всеж успіх його довжелезної промови в Женеві був більш ніж сумнівний. Пропозиції Літвінова, щоб зорганізувати постійну конференцію розброєння при боці Союзу Народів досить зимно приняла навіть офіціяльна французька преса.

Щодо Англії, то там стрінули з недовірям пропозиції взаємної забезпеки миру не лише в редакції пана Літвінова, а і в поміркованій формі самого президента конференції. „Деллі Телеґраф“ зацитував навіть крилатий вислів Болдвіна: „Забезпечення — це санкції; санкції містять у собі небезпеку війни; отже забезпечення однозначне з війною“.

Характеристичне світло на становище Літвінова в Женеві, зокрема на його цілковите підпорядкування плянам Барту, кидає повідомлення „Правди“ з Льондону під соковитим титулом — „Антирадянські пляни твердолобих паліїв“. Це повідомлення стверджує з обуренням, що Англія має намір зобовязати авіяційною конвенцією лише чотири великі держави Европи та „спрямувати агресивність Німеччини на схід, стабілізувавши її стан на заході. „Сандей Таймс“ ясно зазначує, що Англія незаінтересована у збереженні миру в Манджурії та у Східній Европі. Отже деякі англійські кола справді шукають шляхів до розвязування війни в бажанім для них напрямі“.

Таким чином Франція має рятувати Москву не тільки проти Німеччини та Японії, а й від Англії. Чи не забагато це буде для самої Франції?

Демагогічна акція Літвінова в Женеві причиняється до вияснення міжнародного становища. Вона буде таким самим корисним коментарем до цієї політики, як подорож Барту до Варшави та Праги.

М. Донько.

Як виглядатиме програма
Українського Жіночого Конгресу?

(Розмова з п. Оленою Залізняковою, головою Програмової Комісії.)

Український Жіночий Конгрес, що відбудеться в днях 23—27. червня 1934 р. у Станиславові, викликує щораз більше зацікавлення не тільки жіноцтва, але й широких кол громадянства. Зокрема всі зацікавлені програмою і рефератами Конгресу, про які ще дуже мало було згадок у пресі. Щоби дістати в цій справі автентичні відомості, дозволили ми собі звернутися до п. Олени Залізнякової, голови Програмової Комісії.

— Чи програма Конгресу вже остаточно устійнена?

— Поділ рефератів на поодинокі циклі устійнений уже давно і про це подавали ми вісти до преси ще в початках березня. Сьогодні можу вже подати прізвища поодиноких референток, одначе застерігаюся, що ще в останній хвилині можуть зайти деякі зміни, тимбільше що багато наших референток приїздже зпоза меж Галичини.

— Прохаю вічливо подати нам реферати й референток поодиноких циклів.

— Найбільше рефератів припадає на перший цикль — історично-ідеольогічний під назвою: „Наше минуле й наші змагання“. (На цей цикль призначений перший і останній день Конгресу). Туди ввійдуть реферати: пос. М. Рудницької; п. М. Струтинської — Львів, З. Мірної, голови Українського Жіночого Союзу — Праги, Ганни Чикаленко-Келлер — Тібінґен, Л. Садовської — Прага, М. Лівицької, голови Союзу Українок Еміґранток — Варшава, представниці Американського Жіноцтва, О. Захаріясевич — Львів, М. Мельниківної — Станиславів. Всі реферати з першого циклю торкаються ідеольоґії українського жіночого руху, історії українського руху та завдань жінки політичної еміґрантки й еміґрантки в Америці, релігії та співпраці молоді в жіночому русі.

— Як виглядає другий цикль докладів?

— Другий цикль торкається культурно-освітніх і виховних питань, і має збірну назву: „Творім рідну культуру“. Тут входять реферати про творчість української жінки в ділянці мистецтва: реф. І. Ґурґула — Львів, про літературну творчість української жінки реф. д-р Чайківська — Варшава, далі про дошкільне виховання реф. проф. С. Русова — Прага, шкільне питання реф. сен. О. Кисілевська та культ.-осв. працю реф. М. Білякова — Львів.

— Які є дальші циклі?

— Два дальші циклі — це господарський під назвою „Будуймо народне господарство“ та низка рефератів на тему гігієни й суспільної опіки під назвою „Дбаймо за народне здоровля“. Референтками в цих двох циклях є пп.: О. Ліщинська — Комарно, д-р Х. Кононенко — Ужгород, Н. Селезінкова — Радехів, д-р С. Парфа-

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 7. ЧЕРВНЯ 1934.

М. ВОЗНЯК. 7)

До ґенези й розуміння Франкової поеми „Похорон“.

(Докінчення).

Як у „Поєдинку“ перед читачем картина бою, так і в „Похороні“, тому й похоронний похід у поемі відповідно змінений у порівнянні з похоронним походом у леґенді про дон Хуана де Марана. Хоч поет зарахував у епільоґі „битви й побіди“ до чарів місячної ночі“, все таки не зашкодить згадати, що по скінчених виборах органи галицької преси не раз уживали заголовків у статтях „По битві“. А що в „Похороні“ в першій мірі йде річ про галицькі вибори, які зединили по польському боці всі кляси й партії проти українців, від князів почавши, а на польській людовій партії скінчивши, на це вказує й імення князя у прозовому вривку В і промови представників кляс і партій на бенкеті в „Похороні“ аж до фрази „uobywatelić to chłopstwo“. Жертвою зединеного польського фронту впав і сам Франко. З приводу виборів написав він низку преґарних статтей, у першій мірі у віденському часописі „Die Zeit“, за що накидалися на нього навіть польські демократи. Галицькі вибори давали Франкові часто нагоду чути виводи польських промовців на виборчих зборах. І ось квітесенцію виводів польських журналістів і політиків у відношенні до українського народу маємо саме в промовах польських представників на бенкеті в „Похороні“.

Біль серця, сумніви щодо доцільности шляху й розпука з приводу своєї праці серед польської людової партії, що разом із польським міщанством, панством, шляхтою й аристократією пішла в бій проти українського плебейства, отже розпука з приводу „служби ворогу, що з нас же й кпить“, усе те веліло Франкові змалювати бенкет зединеного польського фронту для Мирона. Це видко з таких слів прозового вривку Б: „І я сиджу між ними! Я, плебей і пролєтарій, я чоловік без роду, без високого становища, без широких протекцій. І не тільки сиджу між ними, — а весь отсей збір для мене зібрався, весь отсей пишний бенкет для мене справляється, всі оті сильні і могучі сего світа, оті горді, спокійні, величні в своїй рівнодушности — я знаю се — ще не переставали тремтіти і в глибині душі своєї чують, що їх панованнє висіло на волоску і не будь моєї помочі, мого плебейського впливу і моєї енергії, хто знає, що було би з ними сьогодні!“ У поемі сидить Мирон на бенкеті.

Мов Юда той серед синедріону,
Котрому він Христа продав на муки.

Усміхаючися стискав він руки учасників, щойно обмиті з крові його братів, у поемі як учасників бою, у дійсності з крові жертв баденівських виборів, у часі яких упали трупи, були ранені й ще більше арештованих. Музика роздирає серце Мирона, йому причувається крик:

„Ти зрадник! Зрадник! Зрадив люд закутий“.

Ворог, прикинувшися його „ангелом, вітцем“, підіпхав свій гадючий язик йому під серце, знайшов у його душі дупло та вліз, і Мирон „зрадив люд закутий“! Свідомости зради не зменшує і його відповідь генералові-рубаці, в якій він, як справедливо каже М. Зеров, „в логічних вивертах думки пробує знайти будьяке оправдання для себе“.[1]) Тому й серед вирахування на кінці епільоґу того, що Франко назвав „чарами місячної ночі“, нема згадки про зраду-гріх, головний мотив усієї поеми.

Промову Мирона заглушує гамір і оклики: „Мовчать! Розсічемо! Проч з ним!“, що вибухли серед зібраних на згадку про одну з їх прикмет — „хитрощі гадюки“, — відгомін тієї нагінки, яку уладили поляки на Франка за статтю „Der Dichter des Verrates“, на кінці якої й зацитовані слова з оди Міцкевіча „Do matki Polki“, де їй радить поет учити свою дитину „z jadowitym gadem dzielić łoże“ і „postać mieć skromną, jako wąż wystygły.“ Погляд польської суспільности на Франка відзеркалювали слова відкритого листу польської академічної молоді, де сказано про згадану статтю Франка, що „ów artykuł wyszedł z pod pióra człowieka, który oburzając się w nim na zdradę, sam dopuszcza się zdrady na własnym swoim narodzie.“[2]) Такі й подібні польські голоси веліли Франкові призадуматися над своєю десятилітньою працею в польському таборі. І саме свої настрої й думки вилляв він у поемі „Похорон“. Як у „Поєдинку“ революціонер Мирон убиває Мирона-зрадника революції, так у „Похороні“ Мирон паде трупом, як каже промовець над його могилою,

З рук зрадника, що й нам накоїв лиха,
І не кинжалом вбитий, не мечем,
А словом, що пихою злою диха.

Тим зрадником, що накоїв багато лиха по-

[1]) М. Зеров. Франко-поет (Ів. Франко. Поезії, 1925, с. XLII).

[2]) Głosy akademickiej młodzieży polskiej 1897. List otwarty młodzieży akademickiej. c. 8.

вович — Львів, д-р К. Янович — Львів та Ц. Палiїв Львів.

— Як виглядатиме програма Дня Української Селянки?

— Програма цього дня буде дуже ріжноманітна й цікава. Після полевого Богослуження відбудеться віче під голим небом похід вулицями міста Станиславова, дальше популярна Академія, виведена силами Кружків Союзу Українок, вкінці вправи сокілок при орхестрі та спортові змагання.

— Чи крім ділових нарад Конгресу передбачені якісь товариські імпрези?

— Очевидно! Відбудеться святочний концерт при співучасті Любки й Христі Колесівних, Марії Сокіл та злучених жіночих хорів під орудою відомої диригентки п. Щуровської з Праги. Дальше буде театральна вистава Театру ім. Тобілевича та два чайні вечорі. На обох товариських сходинах буде дуже цікава й ріжноманітна концертова програма, з один з них буде цікавий тим, що всі учасниці являться на ньому в народній ноші.

— Як виглядатиме відкриття Конгресу?

— Конгрес відкрие голова Ділового Конгресового Комітету п. Е. Макарушкова. Після вибору Президії привитає делегаток господиня Конгресу п. А. Рублева, а відтак голова Союзу Українок п. пос. Рудницька виголосить програмову промову.

— Чи буде відчитування привітів?

— Привітів наспіває вже тепер так багато з усіх сторін світа, зокрема ізд чужинних жіночих організацій та жінок-чужинок, що ледви зможемо їх усі відчитати. Передбачені також устні привіти від центральних українських установ і представниць поодиноких українських земель та еміграційних центрів.

А. К.

Міністр Єнджеєвич у Луцьку.

ЛУЦЬК, 5. 6. ПАТ. Вчора міністр освіти Вацлав Єнджеєвич в товаристві воєводи Юзефського та шкільного куратора Фіревича перевів візитацію в середніх і народніх школах м. Луцька. Пополудні приймав представників громадянства.

Заговір комуністів в Індії.

З Бомбаю повідомляють, що індійська поліція викрила і зліквідувала широко розгалужений заговір комуністів. Комуністи підготовляли страйк у британських підприємствах. Поліція арештувала понад 500 провідників. Забрані документи виявили, що великі страйки в ткацькім промислі підготовили комуністи. Крім того документи виказали, що комуністи підготовили переворот. Поліція пошукує за тайними складами зброї, розкиненими у всіх північних провінціях.

лякам (головно своїми статтями), був той Мирон, що працював у радикальній партії, на українському загоні й написав статтю про Міцкевича як поета зради. Своїми статтями, в першій мірі в часописі „Die Zeit", а головно „Поетом зради" убив цей Мирон того Мирона, що працював на польському загоні.

Таким робом поема „Похорон" Франка була поетичним виливом тих настроїв поета, до яких він признавсь у статті „Русько-польська угода і українсько-польське братання" в першій книзі „Літературно-Наукового Вістника" за 1906 р. Навівши факти на доказ, як „не бувши русином і не живши тоді серед руської суспільности, ніхто не може мати поняття про вражіння, яке робили тодішні події[1]) (ст. 157), писав Франко: „Та не досить того: в ту саму пору я зазнав іще важкіших ударів від людей і груп, близьких і дорогих мені серед польської суспільности; я побачив, як довкола мене валився весь той світ ідей чи ілюзій, над якого реалізацією я працював і в хвилі розпуки я кинув каменем у прівву і усунувся набік, покинув навсіди експериментоване з працею на двох вагонах і дав собі слово присвятити всю свою працю свойому рідному народові." (с. 157).

Поетичним відгуком того самого, з приводу чого заговорив Франко в зацитованих словах, зокрема болю його серця й задуми над подіями середини 90 рр. XIX в., особливо 1897 р., в українському й особистому житті автора, є його поема „Похорон"

[1]) Пригадатиб слова Мирона з „Похорону" про вражіння музики на нього на бенкеті:

Пощо мені такими голосами
Пригадувати те, чого й без того
До гробової не забуду ями?

„Врі, да мєру знай!"

Що пише ужгородський „Карпаторусскій Голосъ" про т. зв. „Зїзд талергофців" у Львові.

Які брехливо-фантастичні дані про т. зв. „Зїзд талергофців" поширюють москвофіли у своїх газетах, видно найкраще з кореспонденції „Карпаторусского Голосу" з 3. ц. м., яку наводимо тут дослівно:

„Свято відкриття памятника незнаного талергофця у Львові пройшло із зовсім несподіваним успіхом. На свято прибуло до 20 тисяч (!) людей, головно молоді (!). Численно було заступлене селянство. І тому саме свято мало „русскій національний характер".

На свято прибуло 200 греко-катол. священиків (!). Це доказ, що греко-католицьке духовенство в Галичині зберегло, всупереч усьому, „стойко русскій дух". Православних священиків було до 50 (!), створили цілу процесію.

Порядок був усюди взірцевий і ніяких інцидентів не було. Українці — не прийшли; їх не було видно навіть на вулицях міста.

Похід тягнувся на 5 км. (!) головними вулицями міста (!) зі замку на цвинтар. На переді несли 120 (!) терневих вінців з трьохколіровими національними лентами з написами: „Борцям і страдальцям за Русь", „Мученикам Талергофу" і т. д. Був також вінець від Т-ва ім. А. В. Духновича, зложений окремим делеґатом.

Після відкриття памятника і складення вінків 20-тисячна юрба зібралася на площі Сокола, де відбулася святочна академія. Представники „всіх Голгофт русскаго народа" склали привіти.

З гострою критикою на поведінку влади греко-ктолицької церкви виступив русскій депутат (польського парляменту) Бачинський, підкреслюючи з обуренням, що митрополит Шептицький, єпископи Коциловський і Хомишин не приказали свому духовенству молитися за страдальців Терезина і Талергофу, тоді коли витає молитву за українців-терористів. Свящ. о. Яворський виголосив реферат про українську провокацію в 1914 р.

Вечором відбувся концерт, на якім було до 5.000 (!) людей"

*

Ми навмисне навели повнотою допис ужгородського москвофільського часопису про москвофільський зїзд у Львові, аби показати, як дотичний дописувач, користаючи з непоінформованости читачів тої ґазети про галицькі справи, пускає їм в очі блахмана. Бож усі ті дані, що їх наводить „Карпаторусскій Голос" про „зїзд талергофців", до тої міри переборщені і фантастичні, що у нас кожна дитина мусить з них сміятися.

Запевняємо, що дані, які ми принесли про зїзд, наскрізь вірні і число учасників у нас ні трохи не зменшене. А тих учасників не було більше, як 4.000, не зважаючи на 2-літню енерґійну підготовку до зїзду в цілому краю і ріжні полекші для всіх тих, що вибирались до Львова на зїзд „почцівих старорусінуф".

І можемо ще запевнити редакцію „Карпаторусского Голосу", що навіть якби вона вислала була сюди до нас відоме консулятське авто, яким розбивався так довго її шеф по Підкарпатській Руси, — то й ним не доставив би до Львова на москвофільський зїзд 200 гр.-кат. священиків, просто тому, бо стільки їх — по найточнішим обчисленням — не назбирав би в цілій Галичині!

Така сама правда з тими 50 православними священиками на зїзді. Як загально відомо, в цілій Галичині нема й 30 православних священиків, до того є між ними і свідомі українці, а „Карпаторусскій Голос" нарахував їх 50!

Щож до концерту, то у Львові нема ніодної салі, в якій містилось би більше, як 1.200—1.500 осіб. Вечірній концерт на „святі талергофців" відбувся в салі „Нар. Дому" (Театр Ріжнородностей), де при найбільшому зусиллі не зміститься більше, як 1.000 осіб.

Виходить, що в тому дописі правдиве тільки одно: нечувані напади послів Бачинського і Яворського з ББ на українців, зокрема напади й наклепи на нашу церковну ерархію того першого; про що зрештою рострубіла зараз по зїзді з вдоволенням аґенція „Всхуд". Колиж воно так, то що тоді робили взагалі на зїзді греко-католицькі священики, яких було до 60?

Виховання громадянина.

(Кореспонденція з Волині.)

(Докінчення.)

V.

На жаль, згадані явища стають щораз частішими та ширшими, а особливо в тих місцевостях, куди проникли крайні політичні течії — комуністична й націоналістична. В тих містах і селах, особливо на північно-західних землях, де прищепилися ці крайні течії, праця молоді над зматеріялізуванням великих думок людства й виконанням завдань Нації припиняється. і в економічній ділянці життя витворюється мертва смуга. Легко вказати таке місто за містом, село за селом.

Це явище тим сумніше, **що маємо вже явні познаки перетягання психічних струн — екзальтацію й афект.**

У стані ненормального піднесення юнаки готові йти до вязниць і на смерть, але не всилі змусити себе рухнути пальцем, щоб заразже щонебудь зробити для голодних, знесилених братів — для зубожілої країни, прикласти бодай трошечки праці до економічного розвитку свого народу.

Залишається ще додати, що наркотично-психічне піднесення юнаків дуже часто кінчається природнім розчаруванням, ослабленням волі, резиґнацією й коченням по слизькому торі реакції аж до... зрадництва й конфідентства. Приклади маємо щораз частіші. І винні в цьому головним чином ті, що відтягають молодь від здорової праці в бік мрійництва й безсилих фраз.

Інакше й бути не може, бо на це є природній закон реакції — апатії і капітуляції духа після наркотичного піднесення.

А нам потрібні не штучно наекзальтовані хлопці з часово блискучими очима й нервовими рухами, що літають у хмарах, а здорові діяльні мужчини, в яких слово й праця складають цілість. І власне тому, що ми, як Нація, хочемо зрівнятися з іншими народами, а значить — мати однаково вироблений людський матеріял. Коли в цьому напрямку йдуть турки, араби, індуси, китайці й інші, завертаючи від східнього мрійництва й гри словом на шлях европейської координації духа й матерії, творчої думки й чину, то щож казати нам автохтонам Европи?

А тимчасом є безсумнівним фактом, що в психічних актах нашого молодого покоління, переважно його мужеської частини, є багато з оцього східнього мрійницького світоприймання. Наш хатній комунізм і націоналізм є власне таким мрійницьким і поверховим копіюванням оригіналів на Сході й Заході Европи. І там і тут у основі лежить матеріяльне сьогодні. Совіти, Італія, Німеччина — найяскравіші приклади: скрізь кипить зміцнена праця на відтинках хліборобства, торговлі, промислу й узагалі в матеріяльній ділянці суспільного життя у намаганнях утримати цю працю на рівні знесеної думки, — інша річ, чи всім це вдається.

В душі нашого молодого покоління відбивається все те, як у кривому зеркалі, в вигляді романтики. У Совітах пятилітки й тяжка індустрія (правда кульгаві), в Німеччині безупинний туркіт машин, у Італії — відвойовування в природи нових просторів для хліборобства й т. д., — а в нас усе це або буржуазні вигадки, або опортунізм і прояви капітуляції старших; у нас, як сказав росіянин Ґрібоєдов „Шумім, братцы!" Проти плуга, молота, машини, ляботорії, торговельного апарату комуністи й націоналісти висовують звуки кличів і гасел та вимахують порожніми руками, які на те й створені, щоби від молодих літ до смерти тримати в них знаряддя праці для здобуття „повсякденного хліба" для себе й для Народу.

Ось, здається, джерело деякого розслаблення та змін у психіці нашого молодого мужеського покоління, яке випереджує вже молоде жіноцтво.

Хіба цього досить, щоби серіозно подумати над вихованням нашого юнацтва на майбутніх громадян, яких вимагає XX. століття.

VI.

Хоча ми не ставили собі дидактичних завдань, проте для цілости нашої статті додамо наприкінці, що нашій молоді слід би дати до засвоєння такі памші заповіді:

1. Все те, що сьогодні має культурний світ (поза безпосередніми дарами природи), людство здобуло скоординованою працею розуму й рук, і така праця мусить йти надалі.

2. Все на світі людство будувало й будує знизу, від землі, від фундаменту, від горщика, від найпримітивнішого ножа, рала, колеса, вісі й гвінтика машини, від иголки й камінчика, — і доля та добробут народу залежить від безлічі добре виконаних цих дрібних речей, з яких складається великий апарат Нації. А значить — працює справді для Нації той, хто що роботу робить.

3. Слова, високі думки, гасла без одночасної скоординованої праці рук є не лише безвартісними речами, але й гріхом.

4. Молоді люди, щоб стати будівничими, повинні раніше стати добрими робітниками; щоби стати провідниками — виказати себе карними рядовиками; щоб взяти на себе ролю провідника — повчитися й пізнати життя.

5. Навіть найкраща праця, але необєднана, невелена по одному пляні й неспрямована до одної мети, нічого не варта; єдино доцільною є праця не гуртків, по отамански, а обєднана праця цілої Нації під одним зверхнім проводом.

6. Без фахівця, працелюбного громадянина й вищого морального авторитету нема Нації, а є кубло хробачків, що пожирають самих себе.

Володимир Островський.

Великий політичний процес у Перемишлі.

ЧОТИРНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Сьогоднішня розправа тревала лише годину. На початку розправи предс. відчитав рішення трибуналу в справі поставлених внесків на евентуальні питання в справі арт. 154 (розповсюднення летючок), яким згодився на всі евентуальні питання.

Факт прийняття внесків оборони треба уважати передовсім здобутком оборони, а дальше свідчить це й про становище трибуналу до акту обвинувачування, який усім підсудним закидує головну зраду.

Після цього відчитано 50 наново сформулованих питань до присяглих суддів, які трибунал затвердив підписами.

На цьому відложив предсідник розправу до чергового дня. Завтра промовлятиме вже прокуратор та оборонці і можна сподіватися вердикту присяглих суддів. Присуд západе в середу передпол.

Як не можете спокійно спати — то підпишіть позичку Рідній Школі на суму 25 зол.

Фальшування статистики в Совітах.

Минулорічний совітський урожай, про який стільки говорилося і про який так розголосила була совітська преса, зовсім не був такий добрий, як його представляли. Льондонський „Таймс" в дня 29. м. м. пише: „Урожай, який зібрано минулого року, був далеко менший від того, що офіціяльні круги подали. Тепер виходить на яву, що офіціяльно подана висота урожаю (89 міліонів метричних тон) за рік 1933 була подана на підставі нової системи обчислювання. Статистика не опирається на числах з дійсного урожаю, як це робили попередніми роками, але її зладили на підставі обчислень засівної площі та збіжа на пні, відчисливши 10 прц. як убуток підчас жнив".

В дійсності навіть офіціяльні числа про засівну площу не відповідали дійсності. Коротко сказавши — вся статистика про врожай була пофальшована.

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Большевицьке військо в Манджу-Го.

МОСКВА, 5. 6. ПАТ. ТАСС заперечує вістки з Харбіну, що відділ більшовицької артилерії перейшов кордон Манджу-Го та заняв місцевість Тунтайген на полудні від Тув-Нів.

Сяніцький староста заборонив цього року заснувати читальні „Просвіти" в трьох селах, а саме **Ялині, Куляшнім і Волі Нижній** та кружок „Сільського Господаря" в **Тиряві Волоській**, сяніцького повіту. У мотивах староста подає, що „заснування читалень „Просвіти" може нарушити спокій і публичний лад, бо населення належить до іншого політичного табору, ніж члени-основники і до таких товариств ставиться неприхильно.

Sanok, dnia 11. maja 1934. Starostwo Powiatowe Sanockie L. BP. 49./Stow. ref./1934. Do P. T. Założycieli Oddziału Towarzystwa Proświta pod nazwą Czytelnia „Proświty" w Woli Niżnej do rąk Pana Michała Szubiaka. Na zasadzie art. 41. i 14. prawa o stowarzyszeniach z dnia 27. X. 1932. (Dz. U. R. P. Nr. 94. poz. 808) zakazuje się założenia w Woli Niżnej Oddziału towarzystwa Proświta p. n. Czytelnia „Proświty", ponieważ założenie tego stowarzyszenia może spowodować zagrożenie spokoju lub porządku publicznego, albowiem ludność miejscowa, należąca do innego obozu politycznego niż założyciele, odnosi się do stowarzyszenia tego rodzaju wręcz niechętnie, czego dowodem fakt, że istniejąca w tej gminie w latach poprzednich Czytelnia „Proświty" została w roku 1930 zlikwidowana z powodu braku członków. Powstanie więc takiego stowarzyszenia nie odpowiada względom pożytku społecznego i usilne forsowanie go w tych warunkach może spowodować skutek wyż naprowadzony, co zresztą dowodnie stwierdzono w innych miejscowościach tut. powiatu w analogicznych warunkach. Przeciw powyższej decyzji wolno wnieść odwołanie do Urzedu Wojewódzkiego we Lwowie przez tut. Starostwo w ciągu dni 14. od dnia następnego po doręczeniu decyzji. Starosta powiatowy: D-r Skwarczyński w. r.

Члени основники та селяни з Волі Нижної внесли відклик від цього рішення старости до Воєвідського Уряду у Львові. Відклик підписало ні менше ні більше, а 152-ох громадян(ок), подаючи від себе такі вияснення:

Читальня буде поширювати освіту згідно з постановами статуту і ніякою політикою не буде займатися. В 1930. зліквідовано читальню тільки тому, що годі було піднайти відповідну домівку. Тепер уже таку домівку селяни мають. У селі мешкає тільки одна польська родина та одна жидівська, а зрештою самі українці. Цей факт підтвердив громадський уряд у Волі Нижній.

Poświadczenie. Ze strony urzędu gminnego, w Woli Niżnej stwierdza się, że ludność w Woli Niżnej jest religji katolickiej, obrządku greckiego a narodowości ukraińskiej. Tylko jedna rodzina polska i jedna rodzina żydowska. Wola Niżna, dnia 19. maja 1934 r. Wanio Pelsztyn w. r. wójt (і печатка).

Побачимо, що на це скаже Львівське Воєвідство.

З сокільського життя.

Академія в честь Івана Боберського в Тернополі.

Філія руханкового Т-ва „Сокіл" у Тернополі по важких переходах від 1930 р. починає оживати. Доказом цього уладження академії в честь Івана Боберського в дні 2. червня ц. р. На програму склались вільноручні і ритмічні вправи побратимів і посестер, промова, перегляд руховиків, хори, деклямація, а закінчили гарні вежі.

По перегляді руховиків виголосив промову побратим Остап Сіяк, б. довголітній співробітник ювилята в сокільській орґанізації. У своїй промові зясував промовець значіння ювилеїв визначних одиниць та заслуги й осягн Боберського в нашій сокільській орґанізації. Зокрема підніс значіння ювилята як педагога-виховника, що перший у нас був пропагатором і переводив практично діло фізичного виховання для скріплення духових сил нації та виховав дійсно цілий гурт співробітників і учеників у засаді „Все вперед — всі враз", яку слід проводити без упину для майбутнього нації. Промову закінчив побр. Сіяк поздоровленням та окликом „Гаразд" у честь ювилята, що присутні грімко повторили.

Руханкові вправи, хоч недавно почались, виконано справно під звуки орхестри з Березовиці під упр. В. Кручового. Відповідно дібрані пісні, що внесли багато життя, виконали хори дуже вдатно під управою В. Менцінського. Деклямація м-ра В. Постригача „На роковини", виголошена із зрозумінням і запалом, доповняла гармонійно цю програму. Справно виконані багаточленні вежі при світляних ефектах закінчили цей вечір. Продовження відбулося найближчого дня (3. ц. м.) на сокільському майдані у виді спортових змагань і фестину.

Це бадьоре свято в честь батька нашого Сокільства причиниться певно до скріплення і поширення сокільської організації в нашій окрузі. Признання належиться теперішній Старшині тут. філії, що в такому короткому часі вспіла вже доволі добре наладнати працю товариства, а в першу чергу новому начальникові О. Павлишинові і молодим руховикам.

Сокіл.

Два союзи в Европі.

Спільний фронт Німеччини, Польщі, СССР і прибалтійських держав.

В Женеві кружляють поголоски, що дипльоматичні кола приготовляють дві міжнародні умови на зразок балканського пакту. В східній Европі такий союз утворили би прибалтійські держави, СССР, Польща і Німеччина. Другий союз творили би Франція Італія, Югославія, Болгарія і Туреччина. Обі умови спиралися би на примусовім роземі на випадок конфлікту між державами, які підпишуть цю умову; на дефініції напасника і на взаїмній ґарантії. Кружляють теж поголоски, що Гендерсон з доручення уряду В. Британії переговорює з Німеччиною, щоби вернулася до Ліґи Націй.

Німецькі кола міркують, що сподівані зміни напрямних розбройної конференції вимагають довшого часу до надуми. Тому розбройну конференцію відсунуть аж до жовтня.

—o—

Хто є Анна Стен?

Англійський фільмовий журнал „Пікчер Шов" з дня 2. червня подає цікаву біографію славної фільмової зірки, Анни Стен. З тої біографії довідуємося, що Анна Стен — це наша землячка. Родилася в Києві. Батько її селянин-українець з Київщини, мати шведка. Батько славився на цілу околицю як танцюрист. Від нього одідичила вона любов до танку. Батько згинув у боях з білоґвардійцями підчас громадянської війни.

Анна Стен працює в Голівуд, мешкає в місцевості Санта Моніка, має 24 літ, віддана за доктора Евгена Франке. (УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

—o—

Спустошення хмаролому.

БЕРЛІН, 5. 6. ПАТ. З Бреславу повідомляють, що в околицях Варти на німецькім Шлеську хмаролім заподіяв великі шкоди. Вода залила багато господарств і зірвала всі мости. Шкоди величезні.

Крїваві сутички у Варшаві.

Польська преса повідомляє, що в понеділок 4. червня ц. р. дійшло у Варшаві в 11-ох місцях до крівавих сутичок між „народовими радикалами" і соціялістами та жидами. Члени „Бунду" напали на кольпортера Шимона Іглу і зранили кільканадцять примірників часопису „Штафета". Крім того побито ще декілька осіб. На торговиці при вул. Ставській дійшло до крівавих боїв робітників і торговців. Щойно відділи поліції по довших заходах привернули лад. Дійшло теж до бійки між народовими радикалами і членами „Бунду". Народові радикали розвели широку акцію за бойкотом жидівських склепів. Арештовано кільканадцять осіб.

ПІДПИСУЙТЕ Й ВПЛАЧУЙТЕ НА ПОЗИЧКУ РІДНІЙ ШКОЛІ ПО 25 ЗОЛ.

По широкому світі.

— У Женеві відбувається 18-тий зїзд членів міжнародного бюра праці.

— У Злучених Державах померло від страшної спеки 154 людей.

— Сенат уповажнив през. Рузвельта вести торговельні переговори з чужими державами.

— Палата послів приняла закон, призначуючи 1,178 міліонів допомоги фармерам, яким посуха знищила засіви. Закон уповажнив през. Рузвельта підвищити допомогу до 6 міліярдів.

— Німеччина дозволила своїм громадянам виїздити до Австрії покищо найдовше на 12 днів.

— У Штокгольмі відбувається міжнародня телефонічна конференція.

— Ком. Літвінов зголосив резолюцію, щоби розбройну конференцію перемінити на постійну конференцію безпеки.

— Хуртовина, що лютувала тому кілька днів при зах. побережжах Кореї, заподіяла величезні втрати в матеріялах і людях. Затонуло 200 рибальських кораблів, згинуло 350 рибалок! Врятували 1.800 рибалок.

— В Токіо відбувся 5. червня похорон адм. Тоґо при участи князів і княжни, багато представників чужих держав і дуже багато народу.

— У західних ам. стейтах, що їх досі навістила посуха, впали дощі. Хлібороби кажуть, що їх не лише за мало, але й припізнені вони, бо плодів не дасться врятувати.

— До Москви приїхав 5. червня проф. Шмідт пров. виправи „Челюскіна" з Ушаковим. Витали їх почесні відділи всіх родів зброї. Ждали на них представники влади, журналісти та публика, що витала їх оваційно.

З фільмового світа.

ЧИ ФІЛЬМОВІ ЗІРКИ СПРАВДІ БАГАТІ?

Всі без винятку свято переконані, що найкраще живеться фільмовим акторам. Казки про легендарні ґажі зірок кружляють по всьому світі та доводять до того, що неодин пересічний смертник зітхає до такої фільмової карієри, до роскошів та казкового багатства. Та мало хто знає про те, як дорого треба платити за свою славу, скільки коштує щоденне життя пересічної зірки та як важко доводиться нераз такій фільмовій славі кінець з кінцем звязати.

1.500 ДОЛЯРІВ ТИЖНЕВО.

Пересічна фільмова акторка дістає тижневої ґажі 1.100 дол. Ясна річ, що не купує вона суконок за 10 долярів, як перед карієрою, але найдешевша суконка коштує її 120 долярів. І то треба вічно щораз то нову суконку купувати, бо фільмовій зірці не вільно двічі показатися в одній і тій самій суконці! Це тільки суконки. Про інші частини жіночої ґардероби вже й не казати.

Важко вимагати, щоби така фільмова зірка мешкала в якійнебудь хатині. За найскромніше умебльовану світличку треба заплатити 300 долярів місячно. Годі їй тепер обійтися без служби. Потрібне також авто, бо що варта фільмова зірка, яка не має свого власного авта? Остаточно можна не мати шофера, бо зірка сама проводить авто, але видаток і так великий, коли зважити, що сплати за пересічне авто виходять на 250 долярів місячно.

А тепер для перегляду: Акторка дістає тижнево 1.500 долярів, тобто 60.000 за три квартали. Її видатки, як це наглядно доказали ці числа доходять до 17.500 дол. Залишається ще 42.500 долярів. Та не думайте, що ці гроші йдуть уже на ощадностеву книжечку!.

КОШТИ ВЛАСНОЇ СЛАВИ.

Коли вже така зірка добула собі остаточно фільмову славу, тоді треба обовязково найняти собі окремого шефа реклями, і такий „впливовий" добродій каже собі платити 3.000 долярів річно. Ніяка реклямa не може обійтися без знимок. Такі зірки, як Кляра Бов, Джон Кревфорд, Дженіта Ґейнор, Ґрета Ґарбо й інші мають до діла тільки з найславнішими фотоґрафами. І навіть така пересічна зірка, йдучи за прикладом тамтих „світочів" фільмової слави, видає на фотоґрафії річно 2.000 долярів.

Щойно тепер починаються направду поважні видатки. Коли зірка добула собі безмеречно велику славу, тоді появляються десятки звеличників, всі приймають її з отвертими рамелами, словом стала любимцем публики. Слід якось їй віддячитися і... запросити цілу ту громаду до себе на бенкет. У звязку з цим треба збільшити службу. Годі вже тепер їй показуватись між людей у старому Форді. Сама обставина, що її суперниця має аж дві елеґантні лімузини, вистане, щоби купити собі коштовнішу машину. Тепер уже шофер необхідний, а для шофера треба ще й льокая.

До цього всього додати ще бриліянти, дорогі камені та всілякі інші забаганки й панські вигадки.

ВІДПУСТКА.

Нарешті діждалася така фільмова зірка відпустки! Особиста секретарка купує білети на корабель, що йде нпр. на Гавайські острови і — три місяці наче в раю. Одна тільки думка не дає їй спокою: Ось її суперниця виїхала собі до Европи, а вона сама наче на відлюдді скитається. Остаточно краєвиди, прегарна природа, може й чар Гонолюлю приглушують пориви заздрощів.

Треба подумати про недалекі свята, про дарунки для цілої сотні знайомих і товаришів. Треба числитися з опінією загалу, бо скажуть, за мало видає на добродійні цілі.

ҐАЛЛЬО! ТУТ ДИРЕКЦІЯ БАНКУ!

Нараз одного прегарного поранку відзивається телефон. Акторка преспокійно підносить слухальце.

„Тут дирекція банку. Відважуємося повідомити вас, вельмишановна пані, що ваше конто перейшло суму кількасот долярів. Остаточно служимо надальше своїм кредитом".

На щастя, наслідком щораз то нових успіхів директор виробництва підвищує її ґажу на 3.000 долярів. Є надія на оздоровлення своїх фінансових недоборів. Але тільки надія, бо видатки дальше ці самі, а навіть з огляду на збільшену ґажу, зірка робить нові довги.

БАНКРОТСТВО, ВІЧНЕ ЗАНЯТТЯ, АРЕШТ...

Колись така Ґльорія Свенсон брала 10.000 долярів тижнево, а збанкротувала. Відома зірка Імоґена Робертсон, не могла дати собі ради з буджетом, узялася за торговлю. Згодом вмішали її в якусь брудну історію з кокаїною, внаслідок чого засудили її на 30 днів вязниці. Це раз на все припечатало її фільмову карієру, бо американці незвичайно вразливі щодо бездоганного життя фільмової зірки.

— — — — — — — —

Чи справді варто так дуже побиватися за фільмовою славою, мріяти про карієру фільмової зірки та любо всміхатися на згадку казкових зарібків й успіхів?..

Евген Ткачук.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 7. ЧЕРВНЯ 1934.
(З конкурсу „Діла" під гаслом „Кожний може стати письменником").

МАВКА.

ПРОМІНЬ ВЕСНЯНОГО СОНЦЯ.

„Геть-те думи, ви хмари осінні,
Тож тепера весна молода"....
Леся Українка.

Невже це тільки місяць від дня твоєї смерти? З того незабутнього часу, як я побачила цей таємничий вираз на милому обличчі, що ще перед хвилиною було таке близьке і зрозуміле? Один мент, кілька конвульсійних судорогів і ти вийшов з кола нашого життя в невідоме.

Бачу твоє чоло, уста, тонкі риси смуглявого обличча... Тату мій! Глянь-же на мене! Цеж я — твоя Мавка, як ти мене ніжно називав! Твоя дівчина єдина, вже велика тепер, доросла, але для тебе завжди дитина, завжди мала.

Ні, це неможливе!

Тайна на світі — наблизилась і до мене. Я не хочу її, не розумію, але відчуваю її подих. І вже не боюся. Бо тиж так спокійно зустрів її і все сталося так просто.

Тебе нема, твої очі не бачать мене і рука не погладить мого волосся. І всі навколо дивляться на мене таким жалібним поглядом: бідна дівчина! І з усіх боків тремтить гірке слово: сирітка, сирітка, сирітка!!

На другий день, коли я побачила на собі чорну суконю, від якої ціла постать стала ще тоншою і дрібнішою, коли побачила в дзеркалі змінене бліде обличча і якісь великі залякані очі, я зрозуміла, що ця зовнішня зміна тільки тінь тієї, в що перетворилась моя душа.

І яка далека була від мене та молоденька дівчинка з лукавою усмішкою, що так любила, сидячи в тебе на колінах, гратися прядками твого волосся!

Раніш, коли я дивилась у темноту, все здавалось: ось вхопить Хтось, невідомий, таємний, а руки в нього кістляві, як голі віти. У-у! Боязно! А тепер все глибше хочеться дивитись у темноту, наче тільки вона мені може дати якусь відповідь.

Я бачила сон. Тяжкий, гнітучий, а тепер болить мене голова. Снилось мені, що ти вмер. Дивлюсь я на тебе, на твоє мертве обличчя і бачу: тихо — тихо здрігнулись кутики уст у криву усмішку. Повзе вона до мене, звиваючись, наче грається моїм страхом.

Прокинулась. Подушка мокра від сліз. Чому така тиша? Запалила світло; годинник стояв.

...Але деколи мої сни бувають прості і гарні. І вранці я довго про них згадую. Ти приходиш несподівано і якаж радісна наша зустріч!

Соняшний промінь упав, як стріла у мою кімнату, осяяв твою фотоґрафію, стрибнув по книжках і паперах, поліз на стіну і на підлозі залишив свій слід. А як я розчісувала волосся, пронизав у дзеркалі його темні пасми червоно-золотим блиском.

І як це я не помітила, що вже весна? Відпадали листки календаря, але нічого мені не казали його дати. Тільки соняшний день відразу про це нагадав — одним промінем. Як незваний гість увірвався він до мене і блиснув нахабно мені в очі.

Іду на виклад знайомою дорогою і йдучи думаю. І стараюсь не бачити, що ціле місто сяє від соняшного проміння, що весело джурчать брудненькі калюжі і навколо оживлені, гарні обличча... Наче ціле місто відмолоділо на десять літ!

А в університеті все ворухається, живе. Хтось тягне за рукав: „Товаришу, передайте записку оцій панночці!" — „Ах, дякую!".

І наче кудись у прірву падають слова професора. Яке їм діло до Аристотеля! Він мудрий, він великий... алеж сьогодні перший, справжній, весняний день. І стараються сидіти спокійно, алеж як блищать очі, жевріють щічки і мимохіть всміхаються уста. І старий професор почуває це і хоч говорить і говорить, але деколи якось особливо пильно оглядає всіх. Наче Нептун своїм жезлом — словами втихомирює розбурхане море. Воно затихає, але десь, під зверхнім рядом ходять — літають веселі хвилі. Весна, весна! І старий сам іноді кидає погляд у вікно, де танцюють білі хмаринки: от-от влетять до кімнати, веселі й безжурні.

Іду вулицею... Невідомо, чому прямую над річку, де на набережжі зібрався чималий гурт людей. Над водою літають — гострими крилами граються на сонці — великі білі птахи. І зручно в повітрі підхоплюють кришки, що їм кидають люди.

— Панночко, купіть фіялки! — закликає перекупка на розі вулиці. А в кошику у неї цілий весняний садок: і фіялки, і первоцвіти, і мімози...

Йду далі, йду і дивуюсь: чиж це моя хода? Легка і вільна і ритмічна, як прозорий день.

Майнуло щось перед очима — бух! Стукнуло так у бік, аж заболіло. А знизу перелякане обличча хлопчика. Злякався і став, а в руці тістечко. Розбігся на розі і налетів на мене, а сам замурзаний, як мале порося. Дивлюсь, всміхаюсь до нього і йду далі.

А навколо мене поскакують зайчиками золоті промінчики, поскакують, усміхаються, заглядають в очі, перекривлюють мене, жваві, насмішкуваті, маленькі вогники і аж миготить в очах від їх блиску.

Я більше не виходила на вулицю в цей день. Боліла голова. Якась тривога охопила цілу істоту. Наче хтось вкрав мій спокій нахабно від-

Міністр Перацький у Станиславові.

СТАНИСЛАВІВ, ПАТ. Дня 4. червня ц. р. міністр внутрішніх справ Перацький приїхав до Станиславова в товаристві львівського воєводи Вл. Белини-Пражмовського, директора політичного департаменту Кавецького, начальника національного виділу Сухенек-Сухецького та міністеріяльного радника Ставіцького. В Станиславові міністр перевів інспекцію всіх виділів та конферував з поодинокими начальниками. Пополудні міністр зустрінувся з представниками громадянства.

АҐЕНЦІЯ „ВСХУД" ПРО ПОБУТ МІН. ПЕРАЦЬКОГО В СТАНИСЛАВОВІ.

Аґенція „Всхуд" повідомляє: „Приїзд міністра внутрішніх справ Перацького на терен полудnево-східних воєвідств вказує на зацікавлення міністра справами і проблемами цього терену. Нині ще важко устійнити, чим цікавиться міністр. На вчорашній конференції міністра з воєводами Белиною Пражмовським і Яґодзінським при участи начальників відділів обговорювано майже всі справи ресорту міністерства внутрішніх справ. Ресорт обіймає не тільки справи чисто політичні, але також меншостеві, самоврядні, організаційні, безпеки і т. д. Міністр приїхав до полудnево-східних воєвідств, щоби виробити собі безпосередню опінію. Полудnево-східними воєвідствами міністр Перацький живо цікавиться. На терені тих воєвідств міністр перебував ще в осені 1932 р.

Вчора відбував міністр до пізного вечора конференції. Міністр склав декілька візит і зустрінувся з представниками громадянства. Міністра ревізитував епископ-помічник Лятишевський тому, що епископ Хомишин нездужає. Міністр виїхав з воєводами на візитацію до гірських повітів".

НОВИНКИ

— **ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".**

— **Знамените гиґієнічне морожене** лише в цукорні Д. Стецькова, Львів, вул. Миколая 7. 1525

— **Осторога.** Доходять до нас чутки, що на терені стрийського повіту збирає датки на політичних вязнів п. Кульчицький і леґітимується при цім уповноваженням Народньої Організації Українців м. Львова дільниці Жовківське. Той п. Кульчицький є підозрілою людиною, його уповноваження підроблене і тому просимо перестерегти громадянство Стрийщини перед ним. — **Нар. Організація Українців м. Львова.**

— **Санітарний стан вселюдних шкіл.** Міністерство освіти наказало, щоби шкільні кураторії занялися поправою санітарно-гігієнічного стану будинків вселюдних шкіл. Поправа має бути переведена в часі шкільних ферій, щоби новий шкільний рік міг розпочатися у відповідних санітарних умовинах. Не можна допустити до того, щоби шкільна дітвора була поміщена в будинках спорохнілих, знищених і вогких, у кімнатах без деревляних підлог. Кожна школа мусить мати воду до пиття й уладження до миття рук. Керниці мусять бути удержувані чисто. Всі санітарні недостачі мають бути усунені в порозумінні з адміністраційною і самоврядною владою.

— **Щеплення проти черевного тифу.** Департамент служби здоровля в міністерстві суспільної опіки розпочав, як повідомляють варшавські часописи, охоронну акцію проти пошестних недуг, що виступають у літі, як проти черевного тифу і дезинтерії. Такі пошестні занедужання вибухають часто на літніх кольоніях для дітей. Тому державна служба здоровля порозумілася зі всіми філянтропійними установами, які влаштовують такі кольонії, щоби піддали діти охоронним щепленням. В червні і липні ц. р. 50.000 дітей, що вибираються на кольонії, одержить щеплення проти черевного тифу.

— **Безробіття серед лікарів.** З огляду на безробіття лікарів і постійний спадок лікарських зарібків управа головної лікарської палати зложила міністрові суспільної опіки меморіял, в якому зясувала теперішне положення лікарів та обниження здоровности серед населення, обезпеченого в суспільних обезпечальнях і просить вжити деяке число безробітних лікарів до праці над швидкою направою здоровних відносин та призначити на те відповідні гроші з фонду праці.

— **Мандрівні ремісники.** По містах і селах виринає все частіше характеристичне явище: мандрівні ремісники. Не маючи заняття в місті, ріжні міські ремісники ходять по селах і тут шукають роботи. Є це переважно ремісники, що втратили варстат праці в місті наслідком загальної господарської кризи або зруйновані надмірними податками. Тому по наших селах видко багато мандрівних кравців, шевців, навіть шлюсарів, боднарів і бляхарів. Підіймаються звичайно направок та інших малих робіт, але часом виконують більші роботи, роблячи конкуренцію місцевим ремісникам. Деякі ремісничі палати виступили з меморіялом перед міністерством проти мандрівних ремісників.

— **Громадська управа перед судом.** Перед трибуналом присяжних суддів у Львові станула громадська управа села Грибович, львівського повіту, в особах війта Михайла Вонсовича, секретаря Щепана Вонсовича та громадського післання Петра Василини за спроневірення. Війт і секретар присвоїли собі 3.713 зол. податкових грошей, стягнених зі селян, а Василина має на совісти тільки 200 зол. Розправа скінчилася засудженням обох Вонсовичів на кару безоглядної вязниці по 1 рокові, а Василини на 7 місяців з припиненням на 5 літ.

— **Смертний присуд.** Перед трибуналом присяжних суддів у Станиславові відповідав Карло Лещак, що на дорозі коло Солотвини вбив Теодора Князевича з Порогів і зрабував йому 550 зол. Лещак два роки скривався, аж в лютім ц. р. зловили його в Станиславові. Тому що присяжні судді потвердили питання щодо його виновности трибунал засудив Лещака на кару смерти. Оборонець вніс апеляцію.

— **Позбувся невигідного свідка.** Трибунал присяжних суддів у Львові розбирав справу Петра Духа з Лопушної пов. Бібрка, якого обвинувачено, що вбив Петра Тимчишина. Духа арештовано в січні ц. р. під замітом крадежі. Вийшовши з арешту, Дух зустрівся з Тимчишином, що мав бути свідком проти нього. Щоби його позбутися, стрілив до нього з короткого кріса, ціляючи в голову. На основі вердикту присяжних суддів Духа засуджено на 11 літ вязниці.

— **Львівська хроніка.** З українського Академічного Дому пропав без вісти від 10 днів студент політехніки Тадей Дусило. — При вул. На Блоне пробувала 30-літня Марія Дреґер відобрати собі життя, напившись денатурату. — На Знесінні покололи ножами якісь бандити Влад. Войтинського, якого в грізному стані відставлено до шпиталю.

— **За шпіонажу.** В окружному суді в Тернополі відбулася розправа проти Василя Семчишина, обвинуваченого в шпіонажі. Засудили Семчишина на пять літ вязниці зі зарахуванням слідчого арешту й утрату горожанських прав на десять літ.

— **Краєва хроніка.** В Селисках пов. Рава Руська помер у 74 р. життя кн. Павло Сапіга, б. посол до галицького сойму та австрійського парляменту, посвоячений жінкою з домом Габсбурґів. — В Плоскі пов. Надвірна вийшов 26-літній Василь Іваницук уночі з дому, щоби подивитися за кіньми, що паслися на громадському пасовиську. Коли вийшов за поріг хати, з поблизького ліса впав стріл з кріса і зранив його в живіт. Тяжко раненого перевезли до шпиталю. — В Яричові Стар. пов. Львів брати Михайло і Войтіх Шпонарські вбили 25-літнього Адольфа Дейнеку на підкладі особистих порахунків. — На двірських ґрунтах біля Замостя пов. Перемишль хтось пострілив Михайла Дуся і Стефана Клима, яких відставлено до перемиського шпиталю. — До львівського шпиталю привезли 39-літню Розалію Нейнер із Зубрі пов. Львів, що впала з дерева й тяжко потовклася. Тут вона незабаром померла. — В Станиславові при вул. Рейтана згоріли два доми на шкоду 30.000 зол. — В Брюховичах під Львовом застрілився Марко Гайсер наслідком родинних невзгодин. — У районі Львова направляють доїздові дороги. Працює при тому около 700 робітників. Роботи переводять на дорогах Львів-Винники-Германів, Львів-Стрий, Львів-Радехів, Львів-Брюховичі.

— **За хабарництво.** У Варшаві оголошено присуд у голосній справі підкомісаря вязничної сторожі Домбровського та його помічника Кані, обвинувачених у зловживаннях. Домбровський був шефом персональних справ вязничної сторожі в міністерстві справедливости і брав при помочі Кані хабарі по 1000 зол. від особи, підтримуючи в службі людей, що не мали відповідної освіти ані кваліфікацій. Зловживання тревали довгі роки і виявилися припадково. Перед судом перейшов ряд пошкодованих, що потвердили акт обвинувачення. Незалежно від того пошкодовані будуть відповідати перед карним судом за те, що послугувалися фальшивими свідоцтвами і т. п. Суд засудив обох обвинувачених по 5 літ вязниці.

— **Ріжні вісти.** Австрійська прокураторія сконфіскувала книжку Розенберґа п. н. „Міт 20-го століття", що ображує релігійні почування громадянства. — В магазинах чеської фабрики обуви Баті в Остроговіцах коло Зліну на Моравії вибухла пожежа, що знищила кілька будинків на шкоду 10 міл. чеських корон.

— **Шаховий турнір в Будапешті** скінчився перемогою молодого мадярського шахіста Лілієнталя, що здобув першу нагороду, осягнувши 11 точок без програної. Друге місце заняв югославянський шахіст Пірц (10 і пів точок), третє і четверте спільно Фрідман з Флёром. Старий шахіст д-р Тартаковер знайшовся на 12 місці з 6 точками. Останнє (16-те) місце заняв представник Англії, льорд Томас, здобуваючи пять точок.

— **Кулистий потяг.** Як повідомляють совітські газети, в Москві розпочали будову експериментальної лінії кулистого потягу на лінії Москва-Ногінск, довгій на 53 км. Є це винахід інж. Ярмольчука. Одночасно кілька фабрик дістало замовлення на виконання досвідного табору. Коли все буде готове, розпічнуться проби.

— **Будуйте протигазові пивниці!** Англійський Червоний Хрест розкинув у великій скількости брошурку, яка радить архітектам при будові нових домів будувати спеціяльні пивниці, що можуть видержати газову атаку та кидання бомб. З акції Червоного Хреста видно, що в Англії воєнні побоювання все актуальні.

— **Золотодайний стіл.** В еспанському містечку Еспльоґас недалеко Барцельони відкрито в незвичайний спосіб золотий скарб. Місцевий священик купив в одного свого парохіянина дуже гарно різьблений дубовий стіл і велів віднести собі його до дому. Однак стіл був дуже важкий і селянин, що його ніс, впав з ним через необережність у рів. Тоді віднісся блят, і з під нього почали вилітати золоті монети. Селянин згорнув золото до кишені і пішов дальше. Та коли прийшов на прихідство, був такий стомлений, що випустив з рук стіл, який упав на долівку і на диво знову посипалися з нього золоті монети. Згодом розбили цілий стіл і тоді щойно виявилося, що стіл був в дійсности тайною касою. Золоті монети, які добули зі стола, рахують на сотки тисяч.

— **Музей Наукового Товариства ім. Шевченка** у Львові, вул. Чарнецького 24, мав у місяці травні 66 катальоґових чисел приросту до ч. 24556 включно. В поодиноких відділах прибуло предметів: археольоґія 55 і три збірки черепя, побутова старовина 2, історичні памятки 2, етноґрафія 109 (переважно вишивки із Зборівщини), малюнки 21 (ілюстрації до читанок А. Крушельницького), ґрафіка 228 (ілюстрації до тихже читанок), репродукції більші 4, видівки 12, фотоґрафії 12, монети 5, печатки 6 (з бувшої редакції „Нових Шляхів"). Жертводавцями були пп.:

вався до мене і я не маю змоги його прогнати. І буде йти за мною, як моя тінь, буде казати мені у вуха якісь зайві слова і нема куди від цього втекти, нема куди зникнути...

Сиджу на лавочці в парку, де ми так часто бували вдвох. Як я це памятаю! Наче вчора, а минув уже цілий рік. Гарний парк, розкинувся на горі, а у підніжжа місто.

Девята ранку. В будень у цю пору тут нема майже нікого. Дерева ще голі і лише на деяких народжується маленьке листячко. Крізь тонкі віти голубіє, майже синів чистою барвою відмолоділе небо.

Звідкись узялись два горобчики. Скачуть, цвірінькають, але до мене близько не підходять. От дурні! Ну і чого ви боїтесь, малесенькі? Навіщо ви мені потрібні, сірі пузанчики? Мені я без вас так добре тут на сонічку, що гріє мене, голубить, заспокоює. Сиджу довго, без руху, а в очах грає ціле море барв. От заплющити їх. ...Ти відійшов, ти мусів відійти, але поки я ще живу, я буду, як твій відблиск: чим яскравіше засяє він, тим більша буде твоя радість!

І моє кохання до тебе влилося в коханням до всього, до всього живого на землі...

Поруч на лавочці сів старий пан. Довго дивився навколо, потім глянув на мене:

— Оце день! А вам не сумно тут самій, панночко?

— Ні, де там! Тут так гарно! — відповіла я і сама здивувалась, як привітно, ласкаво і молодо продзвенів мій голос. І легкою ходою пішла алеєю вперед...

Мені так весело!

Сонце — сонце — сонце!

А дома на фотографії в його променистих усміхалися до мене його очі.

—o—

Береза Я., радн. Величко Т., проф. Волицький В., проф. Драгомирецький Г., дир. Дорошенко В., Зубенко І., дир. Крушельницький А., Коваль Т., Коржан О., ред. Курдидик А., інж. Кіпецький М., д-р Левицький В., дир. Лукіянович Д., Лопишин Ю., Мирош І., Музикова Я., Почапський Я., проф. Шпитковський І. Управа Музею складає всім їм щиру подяку. Музей відчинений для гостей щодня від 8—13, в неділі і свята від 10—12 год.

МАДЯРСЬКО-ЮГОСЛАВЯНСЬКИЙ СПІР У ЛІЗІ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 5. 6. ПАТ. Ліга Націй розглядала прикордонні інциденти між Мадярщиною і Югославією. Мадярський делегат Екгард заявив, що в прикордонних сутичках вбито в останніх роках 15 людей. Мадярське населення в прикордонній смузі натрапляє на численні перешкоди. Всеж таки Мадярщина хоче оминути конфлікт з Югославією і рада вестиме переговори з Югославією, щоби усунути причини інцидентів. Вкінці запропонував покликати мішану комісію з метою зліквідувати інциденти.

Делегат Югославії Фотіч висловив здивування, що мадярський уряд вніс жалобу до Ліги Націй. Фотіч закинув мадярському урядові піддержування терористичної акції проти Югославії. Терористи від 1931 р. мають свій острів на Мадярщині. Прикордонна смуга стала обітованою землею для терористів. Терористи виконують атентати вибуховими матеріялами, які одержують з Мадярщини. Політичні емігранти знаходять широку гостинність. Мадярщина не додержала своїх міжнародніх зобовязань. Мадярський делегат дав гостру відповідь, а Фотіч йому вдруге відповідав. Справу передано до наладнання у безпосередніх переговорах.

ЧИСЛЕННІ АРЕШТУВАННЯ У ЛЕНІНГРАДІ.

„Юнайтед Пресс" повідомляє, що в Ленінграді арештувало ГПУ 57 колишніх банкових урядовців за зловживання. Їм закидає ГПУ, що вони присвоїли собі дорогоцінности довжників, які заставили їх на забезпечення кредиту. Між арештованими є колишній царський полковник Росляков, що є непримиримим ворогом большевиків.

БРІНІНҐ УТІК З НІМЕЧЧИНИ.

Французький щоденник „Журналь" повідомляє, що колишній канцлер Німеччини Брінінґ утік з Берліна до Льондону. Шеф тайної німецької поліції Гімлер приказав арештувати Брінінґа в суботу 2. червня ц. р. за акцію проти уряду. Одначе Брінінґ заздалегідь довідався про цей наказ і встиг в пятницю 1. червня ц. р. виїхати з Німеччини.

—o—

З музичного життя.

Річний попис елевів Вищого Муз. Інституту ім. Лисенка у Львові та філій: Борислав, Перемишль, Стрий.

Овочі цілорічної праці професора та поступи ученика мають виявитись на пописі в дуже вузьких рямках одної точки. Тож і одна і друга сторона вкладає багато зусиль, щоб та точка випала якнайліпше. Одначе як часто тремa у більш нервових елевів не позволяє їм панувати над своїми інтенціями! Як дуже молоді виконавці переймаються своєю ролею, знає найкраще той, хто бачив їх за кулісами.

Цьогорічний попис мав багату програму, але рішуче за довгу. Попис тягнувся до год. 11 вечором!

Зі сольових виконавців на перший плян вибилися непересічним талантом І. Кравцівна (кл. проф. Левицької) та челіст І. Барвінський (проф. Пшеничка). Кравцівна цього разу дала дуже тяжку до памятевого опанування Прелюд і Фуґу ес-моль Маркса. Виконання твору ствердило поважне наставлення до музики молоденької пяністки. Барвінський з місця навязує контакт з публикою, його гра вже тепер займає слухача ввесь час. М. Колтунюківна від мин. року зробила дуже великий поступ, техніка у неї розвивається та більше внутрішнього скуплення. Уважаю, що Етюд Ц-моль Шопена покищо був ще за тяжкий. Твір цей зі своєю динамікою та силою виразу вимагає вже інтерпретатора зі сильно заавансованою пяністичною справністю. Киндрачуківна (проф. Негребецька) грає дбайливо та зі зрозумінням, що свідчить про її музикальність: удар у неї мягкий. Б. Лончина (проф. Старосольська), це дуже совісний ученик: він опанований, гра його передумана. Я. Дуб (проф. Кулицька) талановитий, техніка у нього (головно пасажова) дуже гарно розвинена, потребує ще більшу увагу звернути на ліву руку. Дуже певно та з великим почуттям ритму грав Петрусь Демчук (проф. Негребецька). Кассараба (проф. Байлова) та Климкевич (проф. Нижанковський) були зовсім поправні.

Гаврищуківна та Жилава (кляса співу проф. Бандрівської) виказали добрий голосовий матеріял, ведення їх голосів правильне та вже доволі гарні результати за такий короткий час їх науки. У Жилавої разив постійно однаковий гримас; мусить на це звернути більшу увагу. Вираз обличча має гармонізувати зі змістом співаного твору. Клясу співу п-і Сокіл репрезентували п. Яросевичівна та Шухевич. Перша має симпатичний голос, але треба шанувати волю авторів і виконувати назначені темпа та динамічні знаки. Другий є безперечно обіцюючим співаком. Голос у нього наразі краще звучить у низах, одначе гора починає розширюватися. Твори інтерпретує інтеліґентно, з дуже доброю декламацією.

Поважне місце в програмі заняли квартет смичковий (Левицький, Цегельський, Согор, Березовський) та орхестра під проводом проф. Колесси. Перша частина Квартету Ф-дур Бетовена у фразуванні та динаміці віддана була добре, тільки перша скрипка місцями надто вибивалася. Виконання Суїти Баха орхестрою було стилеве, виведення тематично-поліфонічної будови твору взірцеве. Слід піднести нелегку ролю проф. Бабяка у флетовій партії.

І. Приймова.

Зі сцени й естради.

Діти і молодь на сцені.

Вічно рухлива й енерґійна Жіноча Секція при Кружку Р. Ш. на галицькому передмісті все находить спосіб, щоби без великих коштів дати якусь імпрезу для своїх членів, що булаб цікава і корисна. І всі, що були в неділю 3. 6. ц. р. у домівці хлопячої школи ім. Шевченка при вул. Супінського, рішили, що дуже щаслива була ініціятива улаштувати курс національних танків для дітей. Про це переконав усіх діточий попис у цій школі, що зібрав повну салю цікавих. І треба признати, що наші молоді танцюристи танцювали гарно. Кожний танець викликував бурю оплесків, а малого (з 2 кляси) „Міська", що як правдивий балетник виконав „Чумака", публика викликувала дуже енерґійно і досить голосно. Дуже гарно виконали дівчатка „Гагілки" і „Журавлі", а хлопці танцювали „Аркана", як правдиві леґіні.

Такий самий попис відбувся в суботу, 2. 6. ц. р. в українській академічній ґімназії, де виступали в українських танках ґімназійні учениці й ученики. Простора руханкова саля наповнилася молоддю і старшими і всі згідно вирішили, що молоді танцюристки й танцюристи за 6 тижнів курсу скористали дуже багато і кожний танок був виведений направду дуже добре. Легкість і свобода рухів деяких виконавців просто дивували. Попис молоді переконав усіх присутніх, що перед красою нашого національного танку можуть сховатись усі модерні „фокси" і „блюси". Може ці курси дадуть почин до того, що станемо знову цінити наш танок, який в останніх часах зник навіть на забавах.

Один і другий курс вів ученик Авраменка п. Петро Лазоришак, який вложив у це багато труду і праці. Він переконав усіх, що навіть за такий короткий час, як 6 тижнів, можна багато навчити, коли хто вміє показати і переконати учнів про красу нашого танку.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

РОМАН СОСНОВСЬКИЙ.

В останній хвилині перед відданням до друку числа довідуємося, що в ночі з 4. на 5. червня помер у Львові в 75. році життя по кількатижневій важкій недузі емеритований радник Вищого Краєвого Суду, **Роман Сосновський.** Ця прикра вістка глибоко вразить українське громадянство Львова, бо ще так недавно бачило воно Покійного в доброму і кріпкому, як на його вік, здоровлю та постійно добряче усміхненого в своєму крузі.

Покійний радник Сосновський належав до тих громадян зпоміж старшого покоління, що до останньої хвилини свого життя беруть живу участь у громадянській праці, цікавляться всякими проявами українського життя та завсіди на нього реаґують. Хто частіше зустрічався з ним, той мусів завважити, з яким великим зацікавленням слідив усе Покійний за розвоєм українського національного життя, як радів він всякими його успіхами та як глибоко болів над ріжними хибами й дрібними невдачами.

У своїй фаховій праці перебував довший час на становищі судді в Бібрці і в Тернополі, відтак при Вищім Краєвім Суді у Львові. У всіх місцевостях, де радник Сосновський працював, брав він живу участь в українській громадянській праці. В Тернополі був головою Т-ва „Українська Бесіда" і під його умілим проводом розвинулося це товариство на одно з найкращих того рода товариств у краю.

В 1915 році вивезли його російські окупаційні війська як закладника міста Львова разом з кількома визначними українськими громадянами на заслання і аж до розвалу б. російської держави перебував Р. Сосновський в Київі, де теж живо цікавився тодішнім життям українського громадянства Київа та брав у ньому активну участь. У Львові був Сосновський членом Надзірної Ради Т-ва „Народня Торговля", а якийсь час і віцепрезидентом Ради тогож Т-ва, був довгі роки членом і предсідником Надзірної Ради Т-ва Взаїмних Обезпечень „Дністер" і Кооперативного Банку „Дністер" та Т-ва „Народня Гостинниця". Помер Сосновський як голова всіх трьох цих товариств.

Як правник з великим практичним і теоретичним знанням і величезним досвідом тішився радн. Сосновський великим поважанням серед своїх і чужих правничих кругів. В останніх роках мав ще уряд члена Суду при Митрополичім Ординаріяті з титулом радника Митрополичої Консисторії. Був членом УНДО та всіх українських культурних і господарських товариств.

Перенесення тлінних останків Покійного з дому жалоби при вул. Театинській ч. 35 до родинної гробниці на Личаківському цвинтарі відбудеться в четвер 7. ц. м. в год. 4. пополудні.

Земля пером цьому доброму українському громадянинові!

Дописи.

КРЕМЯНЕЦЬ.

„Огні Іванової ночі". Дня 17. травня ц. р. учні української ґімназії у Кремянці відіграли драму Судерманa „Огні Іванової ночі". Вистави учнів української ґімназії тішаться заслуженою славою — вони завжди дбайливо опрацьовані та ефектовно обставлені. Проф. С. Орлівська, яка кермує молодими артистами, старається зазнайомлювати учнів і наше громадянство з кращими зразками всесвітньої та української літератури і тому на учнівських виставах саля завжди буває переповнена. І на цей раз не зважаючи на спеку, на виставу зібралось багато глядачів. Учні-артисти своєю грою робили гарне вражіння; видно, вони чимало часу присвятили на засвоєння ролі і добре їх обмислили. Особливо своєю грою вибивалися: Т. Цайтцівна (Труда), К. Гардасевичівна (мати), Киричуківна (Марике) і Шевчук (Георг).

Панахида за С. Петлюру. В 8-і роковини трагічної смерти Симона Петлюри з ініціятиви Українського Громадського Комітету в Кремянці 28. травня відправлено у соборі панахиду. Починаючи відправу, свящ. П. Видибіда-Руденко виголосив змістовну промову про С. Петлюру, де схарактеризував його, як народнього героя, що став на боротьбу з ворогами українського народу, щоби виборoти йому самостійну й незалежну державу. Правили панахиду українською мовою свящ. П. Видибіда-Руденко, Вс. Васькевич, М. Зеленецький і дякон Ковалевський. Гарно співав хор під орудою Котульського. Церква була переповнена українським громадянством, що мало на собі жалібні розетки.

ТАБОРИ КАУМ.

І. Табор Католицької Акції Української Мужеської Молоді.

Як уже було оповіщено в українських часописах, І. табор КАУМ відбудеться в часі **від 21. липня до 12. серпня ц. р. на Соколі** біля Галича. Щоб уможливити додаткові зголошення до табору, продовжено їх остаточний речинець до 16. червня ц. р.

Участь у таборі можуть брати всі провідники, члени й симпатики КАУМ у віці від 18 літ. Оплата 30.— зол., а того І. рату в сумі 10.— зол. треба при зголошенні вислати на чекове конто 504314 „Каса Української Католицької Акції", Львів, з допискою „Таборна оплата". Зголошення слати на адресу: Секретаріят КАУМ, Львів, Сикстуська 39 а. Д-р З. Залуцький (устні інформації від год. 11.30 до 12.30).

При зголошенні треба подати такі дані: 1. імя і прізвище, 2. докладна адреса, 3. рік уродження, 4. ступінь освіти, 5. заняття і спосіб удержання, 6. вмілости (напр. столярство й інші ремесла, спортові вмілости тощо), здібности і зацікавлення (напр. культурно-освітня, організаційна праця), 7. чи був уже коли в таборі і якому, 8. поручення від о. церковного асистента або о. пароха (душпастиря).

ОО. церковних асистентів та парохів (душпастирів), що будуть опініювати зголошення учасників до табору, просимо робити це з найбільшою увагою, дбайливістю та совісністю.

Поручаємо Кружкам КАУМ допомогти своїм незаможним членам у зложенні таборної оплати, підиммаючись якоїсь збірної заробіткової праці, уладжуючи імпрези з доходом на ту ціль і т. п.

Повідомлення про принятття, інформації дотично таборового виряду і т. п. подамо зголошеним письменно після 15. червня п. р.

Для охочих передбачується продовження табору ще на один тиждень за відповідною додатковою оплатою.

Всіх юнаків, що через працю на полі не возьмуть взяти участи в цьому таборі, повідомляємо, що буде влаштований ІІ-ий табор у догіднішій для них порі. Ближчі дані про цей табор оголосимо своєчасно.

Таборна Комісія Аєпархіяльної Ради К.А.У.М.

І. Жіночий табор.

Перший жіночий табор Католицької Акції Української Молоді відбудеться в часі **від 2.—29. липня п. р. в Микуличині.** Участь у таборі можуть брати члени й симпатики К.А.У.М.Ж., що покінчили 18 літ. Таборова оплата 30 зол. Зголошення слати до 15-го червня п. р. на адресу: Секретаріят К.А.У.Ж.М., Львів, Сикстуська ч. 39 а. Враз зі зголошенням треба вислати першу рату оплати в сумі 10 зол. на чек. конто 504.314 „Каса Української Католицької Молоді", Львів, з допискою: Таборова оплата К.А.У.Ж.М. і такі дані: 1) ім'я й прізвище 2) докладна адреса, 3) рік уродження, 4) ступінь освіти, 5) заняття і спосіб удержання, 6) чи була вже коли в таборі і якому. Ближчі інформації можна засягнути щодня в Секретаріяті К.А.У.Ж.М., Львів, Сикстуська ч. 39 а від год. 10.30—11.30. Рішення про принятття та ближчі інформації про таборовий виряд і т. п. подамо письменно по 15. червня.

Таборова Комісія Аєпархіяльної Ради К.А.У.Ж.М.

—o—

СПОРТ.

УКРАЇНА — РЕСОВІЯ.

Відплатні змагання цих дружин за мистецтво Окружної Ліги відбудуться в неділю 10. ц. м. на грищі Чорних. Початок: год. 5.30 попол.

ЗМАГАННЯ У. С. С. У СТАНИСЛАВОВІ.

Сокіл III. Станиславів-Бельведер — Чайка Калуш 6:2. Відплатні змагання за мист. скінчилось певною виграною Сокола. Якби трійка нападу Сокола була під воротами більше здецидована, то вислід міг бути двоцифровий. Чайка представляється дуже слабо, оправдувати Чайку може їзда на возах з Калуша від 4. год. рано (змагання відбулися в год. 10). Видців ок. 70. Судив добре та занадто дрібничково п. С. Панашій.

Вихор Ямниця — Сокіл Отинія 3:1 (мист.). Суддя п. Світлий.

Беркут Пасічна — Пробій Павелче 6:1 (мист.). Суддя п. Клюнь.

*

СТАНИСЛАВІВ. **Пролом — Станиславовія 5:1.** До змагань цих виступили обі дружини в дуже резервових складах, бо грачі з обох дружин грали в двох репрезентаціях Станиславова проти Черновець і Ряшного.

Станиславів — Чернівці 4:3 (1:1). Гра дуже цікава з перевагою раз тих, то других. Оба напади не використали багато догідних позицій. В репрезентації Станиславова грав дуже добре Ценгель на воротах, найслабшою лінією була поміч. В репр. Черновець дуже грізний правий крайник і правий лучник, наймєнший грач на грищі. Видців понад 3.000. Дуже добре суддював п. Наруг.

Станиславів — Ряшне 3:3 (1:1). Б. Л.

ЗМАГАННЯ У. С. С. У БОРИСЛАВІ.

БОРИСЛАВ. **Ропник — Сокіл (Дрогобич) 7:3 (1:1).** Перші змагання за мистецтво, розіграні в Бориславі, принесли перемогу Ропникові, що презентується дуже добре. Видців до 500. Суддя п. Б. Мацюк з Дрогобича

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Д. Дорошенко: ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО (1861—1929). Його життя і громадська діяльність. Стор. 100. 8°. Прага. 1934.

Е. Чикаленко: УРИВОК З МОЇХ СПОМИНІВ ЗА 1917 Р. Видання фонду ім. Е. Чикаленка при українському Академічному Комітеті. Прага 1932. Ст. 55. 8°.

Андрій Чайковський: ЗА НАЖИВОЮ. Повість з галицького селянського життя. Львів. 1934. Накладом Ів. Тиктора. Стор. 128. 16°.

Ц. І.: ДАРВІНІЗМ. Перемишль 1934. Ст. 48. 16°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 5. VI. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях" Абон. 20.

Середа, 6. VI. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях" Абон. 20.

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 5. VI. год. 7·30 веч. „Любок це я" Абон. 22.

Середа, 6. VI. год. 7·30 веч. „Любок це я" Абон: 22.

Кіна.

АПОЛЬО: „Завмерлий відгомін".

АТЛЯНТИК: „Віряи в кайданах" („Магіт"), „Прогулька по Відні".

ВАНДА: „Гальо Париж, гальо Берлін!"

КАСІНО: „Платинова білявка".

КОЛІСЕЙ: „Я не янгол", ревія „Дай устонька тай до побачення".

КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль білих ліжечок" (із Містенгет), Барту в Польщі.

МАРУСЕНЬКА: „Лиха дівчина", ревія „Дверми й вікнами".

МІРАЖ: „Світ без мужчин", „Студент із Праги".

МУЗА: „Л. 14. затонула".

ПАЛЯС: „Цісарські лови" („Унзер кайзер").

ПАСАЖ: „Каїн і Артем" (М. Горкого) та російський хор.

ПАН: „Любощі балетниці" (Еліса Ланді).

СВІТ: „II королівська величність", „Біла одаліска".

СОНЦЕ: „В тайній службі та ревія.

СТИЛЕВЕ: „Чарівна ніч", ревія „Ідемо на місяць".

ХИМЕРА: „Я був шпіоном".

УТІХА: „Жінка-хамелеон", ревія „Жий поки час!"

Закордонне радіо.

Середа, 6. червня 1934.

Відень (506,8) 12·00, 17·10 Концерт, 19·25 „Золото Рену" оп. Вагнера, **Братислава** (298,8) 12·35 Концерт, **Рига** (514,6) 18·30 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 18·30 Серенади (концерт камер. орхестри), 19·20 Нар. пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 21·00 Концерт, **Мінхен** (405,4) 17·50 Італ. пісні, 19·00 Камер. музика, спів, 20·30 „Дер кляйне Сальон" оп. Пепля, **Букарешт** (365) 21·00 Спів, **Будапешт** (549,5) 17·30 Циг. музика, 19·00 Віольончелевий ресітал, **Мілано** (368,6) 11·30 Легка музика, 17·10 Камер. музика, **Рим** (420,8) 20·30 „Федора" оп. Джордана.

Четвер, 7. червня 1934.

Відень (506,8) 17·15 Японська музика (форт.), 22·05 Бахові твори, **Братислава** (298,8) 13·55 Концерт, 19·10 Спів, 19·35 Болгарська поезія, **Прага** (470,2) 20·30 Симф. концерт, **Париж** (1649) 20·00 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 18·50 Пять пісень Е. Шредера (Гелігер, баритон), 20·45 Концерт на фортепян та орхестру есдур Бетовена, **Кенігсвустергавзен** (1571) 18·05 Пісні Шумана та Брамса, **Мінхен** (405,4) 16·00 Вок. інстр. концерт, **Будапешт** (549,5) 17·30 Концерт хорів, 21·50 Гітаристи, **Мілано** (368,6) 13·00 Легка музика, 20·45 „Тоска" оп. Пучіні, **Рим** (420,8) 17·00 Солісти (музика, спів), 20·45 Нар. хор

Львівське радіо.

Середа, 6. червня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 12·10 Симф. музика з гр. плит, 13·05 Концерт сальонової орхестри, 14·00 Збіжева біржа, 14·05 Господарські вістки, 16·00 Година джезової музики, пісоньки, 17·15 „Крайцерова Соната" Бетовена (фортепян, скрипка), 18·00 Відч. „Наш погляд про море", 18·15 Мельодекламації в супр. фортепяну, 18·30 Легка музика з гр. плит, 18·45 Балачка, 18·55 Всячина, 19·15 Концерт хору, 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Актуальний фейлетон, 20·12 Святочна авдиція з нагоди нац. свята Швеції; (промови, гимни, концерт орхестри, спів (Л. Бейрон, І. тенор кор. оп. в Стокгольмі), 21·22 Трансм. з Вильна: „Міцкевичівський вечір", 22·15 Літ. чвертьгодина: „Вроки" оповідання Єндржевича, 22·30 Легка й танкова музика.

Четвер, 7. червня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 12·10 Легка музика, 13·05 Для дітей: Історія шалика", гр. плита, поезійки М. Конопніцької, 13·20 Авд. дівочого хору, 14·00 Збіжева біржа, театр. репертуар, 14·05 Господарські вістки, 16·00 Спів у супр. фортепяну, 16·25 Фортепянові твори, 17·00 Листи та програми, 17·15 Бранденбурські концерти (гр. плити з поясненнями), 18·00 Балачка для дітей, 18·15 „Рейтан" авд. Бройльчика, 19·00 Всячина, 19·15 Репортаж із походу звежинецького „Лай-кониика", 19·35 Легка музика, 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20·00 Вибрані думки, 21·02 Театр. фейлетон, 21·12 Скрипковий ресітал, 22·00 Відчит „Спір за „Вогнем і мечем", 22·15 Нар. пісоньки ріжних народів.

БІРЖА.

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас	Підволочиська парітас від	до	Львів від	до
Пшениця двірсь.	18·00	18·25	19·50	19·75
Пшениця збірна	17·00	17·25	18·50	18·75
Жито одноцілє	13·50	13·75	15·25	15·50
Жито збірне	13·00	13·25	14·75	15·00
Ячмінь двірський	13·50	14·00		
Ячмінь на мливо	12·75	13·00	14·00	14·25
Ячмінь пастівний	11·50	11·75		
Овес двір. незам.	13·50	14·00	15·50	16·00
Овес двірський	13·00	13·25	15·00	15·25
Овес збірний	12·75	13·00	14·75	15·00
Кукурудза краєва	18·00	19·00		
Вика сіра	8·25	8·75		
Гречка на мливо	17·75	18·75		
Лубін синій	6·00	7·00		
Каша гречана	34·50	35·50		
Просо краєве	19·50	20·50		
Макухи льняні	16·50	17·00		
Мука пшенична люксус. до 40%	32·00	33·00		
Мука пшен. 50%	29·00	30·00		
Мука житня І. кат. 55%	21·00	22·00	25·00	25·50
Мука житня І. кат. до 65%			23·00	23·50
Мука житня ІІ. к. ситк. до 70%	12·50	13·00	15·00	15·50
Мука житня разова до 95%			18·50	19·00
Висівки житні	7·25	7·30	7·25	7·50
Висівки пшен.	7·25	7·50		
Висівки пш. гр.	7·50	7·75		
Крупи ячм. грубі			24·00	25·00
Пенцак ч. 10.			24·00	25·00

Інші курси незмінені.

ГРОШІ.

Долар у Львові в приватних оборотах 5·28 зол.

Німецькі марки 2·03—2·06, фр. франки 34·80—35·00, шв. франки 171·60—172·00, фунти стерлінги 26·85—26·95, австр. шилінги 98·00—100, чеські корони 21·60—22·00, рум. леї 37·50—39·00, бельгійські франки 123·80, данцігські гульдени 172·65, голяндські гульдени 359·00, данські корони 120·65.

Золото: Долари 8·91—8·93, Франки фр. 34·70—35·20, Дукати 82·80—83·00, Корони 36·50—37·20, Рублі 45·50—46·50.

Срібло: Корони 0·28, Фльорени 0·70, Рублі 1·20.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 5 червня п. р. в наслідок знижкової тенденції не ставить твердих цін на масло. Кооперативам платив за:

1 л. молока	0·14 зол.
1 л. сметани	0·55 „
1 к. яєць	2·60—2·65 „

Тенденція на масло, молоко і сметану знижкова, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що 6. VI. п. р. платив своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

Курята за 1 кг.		1·20 зол.
Кури „	І кляса	0·85 „
„ „	ІІ „	0·50 „

Тенденція знижкова. На когути, індики, індички, качки і гуси попиту нема.

ОПОВІСТКИ

Вступні іспити держ. гімназії з укр. мовою навчання в Станиславові до кл. І. нов. типу відбудуться в пятницю, дня 15. червня від години 3·30 по под. (частина письменна) і в суботу, дня 16. червня від год. 8 рано (част. устна). Подання для доступу до іспиту треба вносити до Дирекції гімназії до дня 10-го червня. Прилоги: метрика, свідоцтво щіплення віспи, останнє піврічне свідоцтво, посвідка управи школи, що кандидат є в ІІ півроці учнем тої школи, 2 знимки фотографічні. За долучену поштову марку Дирекція дає всякі інформації. Вступні іспити до кляс ІІ. нов. типу та V.—VIII. старого кляс. типу відбудуться в четвер дня 14. червня 1934 (год. 8 рано). **Дирекція держ. гімназії з укр. мовою навчання в Станиславові.**
1631 3—3

Ширші Сходини членів Кружка ім. Ганни Барвінок відбудуться 7. червня ц. р. (четвер) в 6-ій годині вечора в домівці при вул. Мохнацького 12. На денім порядку реферат **Ірини Павликовської: Перший жіночий народовецький Зїзд на Закарпатті. — Враження з побуту в Ужгороді.** Численно явитися просить членів Старшина. — Гостям раді.
1668 2—2

Товариський Зїзд абітурієнтів укр. гімн. **в Перемишлі з р. 1914** (Відділів А. і Б.) **відбудеться в четвер, дня 14. червня** ц. р. Збірка год. 8 рано в гімназ. будинку. — Комітет.
1675

Вступні іспити до І. кл. дів. гімназії „Р. Ш." в Самборі відбудуться дня 15. червня 1934 в год. 15. та 16. червня в год. 8.; до ІІ. та VI. кл. гімн. дня 16. червня в год. 8. — **Управа.**
1674

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

МОЛОДА ЖІНКА шукає заняття — до всього за скромною винагородою. Зголошення під Скромна до „Діла". 2—2

ПРИЙМУ місцевого хлопця до науки механічного ремесла. Ломага — Валова 11.
1670 2—2

ЕКСТЕРНІСТІВ та інших учнів солідно й швидко приготовляю до іспитів. Довголітня практика. Зголошення до адмін. під „Дешево". 1676 1—2

КАМЯНИЦЯ II. поверхова нова околиця Личакова, дохід річний 7.200 золотих, ціна 60.000 золотих, вклад 45.000 золотих продасть Савка, Павлінів Горішня 11 а.
1673 1—3

ENGLISH lessons and conversation. Cheap vacation course. Write to adm. under „English". 1676 a 1—2

ОГОЛОШЕННЯ

Примар

Др. А. ШВАРЦ

вернувся і ординує у шкір. і венер. недугах і лікарській косметиці **Львів Словацького ч. 4.** Тел. 16-61.
1672 1—3

Увага: за знижені ціни

Першої віденської хемічної пральні і штучної барвильні

Львів ул. Лелевеля 5 б. — Тел. 70-58.

Хемічне чищення мужеського убрання від	зол. 3·50
Хемічне чищення мужеського або жіночого плаща від	зол. 3·50
Хемічне чищення жіночого костюму	зол. 3·00
Хемічне чищення суконки	зол. 2·00
Хемічне чищення светеру	зол. 1·00
Шовкові блюзки	зол. 1·00
Спідничка	зол. 1·00
Фарбовання муж. убрання або жіноч. плаща	зол. 6·00

Для П. Т. держ. Урядовців 10% знижки

Відбір і достава задурно.

Спеціяльність: чищення килимів і фіранок

Замовлення з провінції полагоджуємо негайно. 1575 7—10

Українські господині вже знають, що порошки до печива з охорон. маркою кооп. „ПЛАСТ" перевищають своєю якістю всі краєві і заграничні вироби.
„Пласт" Львів, Городецька 95. тел. 26

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.